

[Wilhelm]

tet naturligvis også bør have ret til at høre, hvad der undervejs kommer af udtalelser, som kan være belastende for den pågældende. Hvis det kan klares – og det må det kunne – uden den personlige konfrontation i det samme lokale, så bør det naturligvis klares. Det må i så fald være noget med, at vidneudsagnet tages på bånd, så den sigtede fra ende til anden enten i lokalet ved siden af samtidig eller senere har lejlighed til at høre alt, hvad der er sagt af belastende ting, og har mulighed for at svare på det.

Det er jo ikke for at imødegå dette hensyn, at Joansøstrene har stillet dette forslag, det er alene for at sikre, at der ikke oven i det hele kommer denne psykiske belastning ved en konfrontation. Men vi synes altså, at der i dette tredje punkt er et andet hensyn, som ikke er taget med, et problem, som man forhåbentlig undervejs kan finde en løsning på.

Vi kan selvfølgelig støtte forslaget, som det er, men vi vil meget anbefale, at der foretages de forbedringer, der her er foreslået. Med disse bemærkninger kan vi i hvert tilfælde tilsige velvilje fra VS' side.

Poul H. Møller (KrF):

Politiets behandling af voldtægtssager, herunder navnlig afhøring af forurettede, har i de senere år flere gange været debatteret. Årsagen hertil har været en påstand om, at politiet straks tog den sigtedes parti, altså ikke troede på en kvindes forklaring om at være blevet voldtaget. Denne nye adgang til advokatbistand til forurettede straks på anmeldelsestidspunktet kan måske hjælpe til afklaring af dette spørgsmål, samtidig med at det naturligvis kan være til stor hjælp for en kvinde, der virkelig har været ude for en sådan ret så chokerende oplevelse.

Flere af talerne har været inde på dette nok så følelsesladede emne, men jeg har bemærket, at kun én har set sagen fra en lidt anden synsvinkel, og det er en politimand, som har visse erfaringer. Jeg har også erfaringer fra 40 år i politiet, deraf en del år i sædelighedsafdelingen, hvor jeg har behandlet en del af disse sager, og jeg kan sige, at vi i hvert fald i afdelingen her i København behandlede sådanne sager særdeles seriøst. Netop af hensyn til kvinder, som havde været udsat for denne meget ubehagelige, vold-

somme og chokerende oplevelse, måtte vi behandle det med al mulig diskretion, selvfølgelig, men først og fremmest med menneskelig hensyntagen til en sådan kvinde.

Samtidig må vi erkende, at – hvis jeg skal sige det i politisproget – der var en ret høj dumpeprocent blandt disse anmeldelser. Man behøvede ikke så forfærdelig mange års erfaring i politiet, før man kunne lugte sig frem til, at der var noget uldent ved en anmeldelse, og jeg tror nok, at man netop igennem en fornuftig snak har fået lov til at være med til at hindre, at sådanne, navnlig yngre kvinder, kom med en falsk anmeldelse med det, der kunne følge af det.

Ja, jeg ved godt, at det er noget vanskeligt noget at snakke om, og derfor vil jeg sige, at måske denne advokatbistand også i sådanne tilfælde kunne være positivt behjælpelig, bare med modsat fortegn, således at vi undgik disse sager. Jeg taler ikke om de tilfælde, hvor der er tale om en afvejning for eller imod, om nu kvinden havde gjort tilstrækkelig modstand, eller om der virkelig havde været forhold, som bevirkede, at man overhovedet kunne anse det for at være voldtægt. Jeg taler om de rene falske anmeldelser, hvor kvinden erkendte, at hun helt frivilligt havde indladt sig med manden, men altså havde visse motiver til bagefter at anmelde dette som voldtægt. I disse tilfælde kan advokatbistand måske også være nyttig. Vi har i forbindelse med forsvar i ganske ordinære straffesager set, at en fornuftig forsvarer somme tider tager en fornuftig snak med en tiltalt, en sigtet, hvor han skal rådgive ham på bedste måde, og hvor han også på lang afstand kan se, at det ikke tjener sigtedes sag at benægte.

Til gengæld vil jeg blot lige til sidst sige, at der synes altså ikke at være helt klare linjer med hensyn til advokatens processuelle stilling i retten. Det synes nærmest, som om advokaten er forurettedes bisidder og måske også en slags forsvarer for samme. Men som det er anført, vil det i vidt omfang være overladt til domstolen at fastlægge advokatens beføjelser, og så vil dette vel nok efterhånden kunne finde sin form.

Kristeligt folkeparti vil medvirke til velvilig behandling af forslaget i udvalget.

Lis Starcke (DR):